

Beş Şehir'e Yolculuk

– M.Filizman · 21 Mart 2018

Bir pazar günü herkes den uzak bir tren istasyonunun Garına düştü yolum.Bir yerlere gitmeliydim ama nereye.İçimden hep trenler geçer uzaklara özlem duyardım.Yorulmuştum.Şöyle sırtımı verip anılardan uzak bir yerlere gitmeliydim.Doğu ve batı arasında kalmışım hep.Çocukluğumun seyahatlerinde.

Sarı taş duvarlardan oluşan Tren garı Cumhuriyetin ilk yılları gibi hüznlüydü.İki hat biri doğu,biri batı arasında bekliyordu.Garı'nı önünde bir çeşme yolcularına su ikram ediyordu.Peronlar boştu.Sarı bir hüzn vardı.Bir ihtiyar trenin gelmesini bekliyordu.Şehri öylesine saklamıştı .Tren garı.Öyle ki henüz hiçbir tadilat görmemiş,yıllara meydan okuyordu.Şehrin en kalabalık yerleri yinede ulaşım yapılan yerlerdi.Ya uzaklara giden yolcular yada uzaklardan gelenler.Hepsinde bir sevinç vardı.Sılaya dönmek yada sılaya gitmek arasında özlemler.

Trenler vardı batıya uzanır.Haydar Paşa Garı'ndan son bulurdu.Bu yolculuklarda belki sizleri beklerdi;Said Faik.Öyküler çıkarırdı bu yolcuların garip hallerinden.En sade hayattan en güzel sıcak bir öykü çıkardı.Hala o özlemlerle baktım yolculara.Keşke herşeyi bir kenara bırakıp çocukça uzaklara gitsem dedim.Ama ne yazık ki,Haydar Paşa Garı artık yoktu.

Oysa Kars seferini yapan trenlerde popüler olmuştu.Gazete haberlerinden okumuştum;fotoğraf çekmek isteyen meraklı insanlar bu yolcuğuna keyifle çıkıyordu.Her istasyonda ayrı bir heyecan vardı.Kısa bir molada farklı atmosfer kalabalık insanların arasından alıp sakince bir yerin içinde bulunmanın keyfini yaşatacak.Dağlarda çiçekler,köprülerin altından sular akacaktı görsel bir şölen.Gündüzler olacaktı.Bu yolculukta.Geceler olacaktı..elinde bir kitap okuyamadıklarından sayfalar aralanacak,gözler yorulacak.Ama bu yolculuk yeniden doğuş.Yeniden hayata bakış.Uçak yolculuklarını sevmez,yazarlar,şairler.Her molada bir yer görmek ister.İnsanlarla konuşmak kayıt altına almak hayatı.

Öyle duygular arasında göründü Sevgil Dost.Ben yalnızdım.Haberim yoktu geleceğinden.Bir mucizeydi.Çantasında azıklar ,ve elinde bir kaç kitap.Beş Şehir;Ahmet Hamdi Tanpınar,oraya gidiyorduk yani Erzurum.Tarihe yolculuk ederken tren ağırdan haretket etti.Ardında siyah bir bulut..Şehri usuldan terk ederken biz Doğuya doğru Yolculuk ediyorduk.Elimizde azık.Okuyamadık ertelenmiş kitaplarımız okunmayı beklerken Sevgili Dost ve bendeniz ilk dafa bütün hayatın yükünü geride bırakmıştık.